

[Statsministeren]

ne, og de momsregistrerede virksomheder – bortset fra de liberale erhverv – fritages for elafgiften.

Når regeringen foreslår, at produktionsvirksomhederne friholdes for afgifterne, sker det for at styrke konkurrenceevnen og dermed beskæftigelsen.

Ud fra et energipolitisk synspunkt ønsker regeringen desuden at friholde den kollektive trafik for disse afgifter. Desværre er den kollektive trafik ikke lige godt udviklet i alle dele af landet, men det giver alligevel i stor udstrækning en mulighed for mange for at undgå en del af afgifterne, og samtidig spares der på benzinen.

De rent energipolitiske afgifter, jeg har nævnt, ønsker vi suppleret med en forhøjelse af cigaretafgiften med 10 øre pr. stk. og en forhøjelse af afgiften på charterrejser med 75 kr., således at afgiften pr. passager bliver 125 kr.

Jeg bør vel tilføje, at da der i almindelighed vil blive opkrævet moms også af afgiftsforhøjelserne, vil priserne til forbrugerne stige med mere end de her nævnte afgiftsbeløb.

Vi har imidlertid ikke ment, at de økonomiske tilskyndelser var tilstrækkelige, hvis vi skulle nå den nødvendige nedgang i energiforbruget. Derfor vil der blive gennemført en bilfri dag pr. uge. Vi har imidlertid ønsket, at denne restriktion skulle volde de mindst mulige ulemper for borgerne og for erhvervslivet. Den enkelte vil derfor få mulighed for frit at vælge, hvilken ugedag han eller hun vil sætte sin bil i garagen eller på gaden.

De afgifter, jeg lige har omtalt, og begrænsningerne af bilkørslen er udtryk for, at regeringen ser med megen alvor på energisituationen. Det er i hele befolkningens interesse, at vi får gennemført den nødvendige nedgang i energiforbruget. Selv om afgifter og restriktioner kan virke irriterende, bør der alligevel være forståelse for, at alle bør medvirke positivt. Vi forlanger, at bilen skal blive stående én dag om ugen – men overvej blot, om det ikke er muligt at lægge en dag eller to ekstra til.

Mens vi har fundet det nødvendigt at gennemføre disse meget betydelige forhøjelser af visse afgifter, har regeringen ikke ønsket en generel stramning af den direkte beskatning. Det indebærer bl. a., at vi vil foreslå, at den midlertidige forhøjelse af personfradraget med 500 kr. videreføres.

Selv om vi ikke foreslår en generel stramning af den direkte beskatning, finder vi det derimod påkrævet, at der sker en stramning af fradragsreglerne. Vi sigter især på de områder, hvor erfaringerne har vist, at de udnyttes på en måde, der hverken er tilsigtet eller rimelig. Det drejer sig om fradragene af engangsindskud på rente- og rateforsikringer i pensionsøjemed, og det drejer sig også om anvendelsen af indestående på etablerings- og investeringsfondskonti ved forlodsafskrivninger på kommanditanparter.

Samtidig med den forhøjelse af de offentlige indtægter, som jeg netop har omtalt, har regeringen besluttet at gennemføre en betydelig reduktion af de offentlige udgifter i forhold til de foreslåede budgetoverslag.

Allerede i min redegørelse af 29. maj bebudede jeg, at vi ville forhandle med de kommunale organisationer, og vi har nu indledt disse forhandlinger, og sigtet med dem er at begrænse stigningen i amtskommunernes og kommunernes udgifter i faste priser til 3 pct. fra 1979 til 1980.

Vi forstår, at dette vil stille meget store krav både til samarbejdet mellem staten og kommunerne og måske ganske særligt til kommunerne og amterne selv. Men selv om der kun er tale om en begrænsning i stigningstakten, er vi helt klar over, at det vil blive en meget vanskelig opgave at gennemføre en så kraftig opbremsning i de kommunale udgifter, men vi er alligevel overbeviste om, at kommunerne forstår nødvendigheden af og selv har en interesse i, at denne opgave bliver løst.

Dernæst har regeringen besluttet, at der i 1980 skal ske en reduktion af statens udgifter med sammenlagt 2,5 mia kr. Vi har endnu ikke foretaget den endelige afgrænsning af, hvor besparelserne skal finde sted. Udfyldningen af disse samlede rammer vil blive drøftet i regeringen i den kommende tid.

I beskæftigelsesplanen fra 1977, der jo samlet var på godt 10 mia kr., er der beløb på sammenlagt ca. 1,3 mia kr., som ikke forventes anvendt som forudsat. De vil blive reserveret til erhvervs- og beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i 1979 og 1980. I løbet af de næste par måneder vil regeringen træffe afgørelse om anvendelsen af beløbene, idet der vil blive lagt ganske særlig vægt på at finde foranstaltninger, som giver den størst mulige stigning i beskæftigelsen, som